

Leyle-i Regaip ve Leyle-i Miraca yağmur rahmetinin tevafukundan bahsedilirken kullanılan "söylenmeyecek maddî mânevî zemin gürültüleriyle" ifadesini nasıl anlayabiliriz?

"İşte, bu mesele-i Miraciye de aynen böyle oldu. Doksan dokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaip ve Leyle-i Miraca yağmur rahmetinin tevafuku ve o iki gece ve güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-ı şedidin tam vaktine muvafakatı ve Miraciye Risalesinin burada çoklar tarafından şevkle kıraat ve kitabet ve neşrine rastgelmesi ve o iki mübarek gecenin birbiriyle birkaç cihette tevafuk etmesi ve mevsimi olmadığı için acip gürültülerle, **söylenmeyecek maddî mânevî**

zemin gürültüleriyle

feryatlarına tehditkârâne ve tesellidârâne tevafuk etmesi ve ehl-i imanın meyusiyetinden teselli aramalarına ve dalâletin savletinden gelen vesvese ve zaafiyetine karşı kuvve-i mâneviyenin takviyesini istemelerine tam tevafuku, bu geceler gibi şeâir-i İslâmiyeye karşı hürmetsizlik edenlerin hatalarına bir tekdir olarak, '**Kâinat bu gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz?**' diye mânâsında, kesretli rahmetle şeâir-i İslâmiyeye karşı, hattâ semâvât ve feza-yı âlem hürmetlerini göstermekle tevafuk etmesi, zerre miktar insafı olan bilir ki, bu işte hususî bir kast ve irade ve ehl-i imana hususî bir inayet ve merhamettir; hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz."(1)

Yayınevlerinin tümünde geçen bu ifade ile ilgili herhangi bir sağlıklı açıklama bulamadık. Fakat yapılan müzakere neticesinde şöyle bir şey söylenebilir:

Bu zamanda doksan gündür gelmemiş ve yağmamış yağmurun sadece Mi'raç ve Regaip gecelerinde gelmesi ve başka zamanlarda gelmemesi tevafuku gösteriyor ki, burada açık ve net dersler vardır. Burada yağmurun gelmesinin hikmeti Mi'raç risalelerinin ve iman hakikatlerinin aşk ve şevkle okunması ve neşrine rast gelmesinin bir mükafatı olarak anlaşılabilir. Yağmurun normal şartlarda gelme zamanı olmadığı halde, gök gürültüsünün acip gürültülerle maddi olarak acip gürültü ve feryatları herkesçe görünen bir semavi olaydır. Bu olay herkesçe görüldüğü gibi, herkesin göremediği ve duyamadığı âdeta manevi canipten de böyle gürültülü ve feryatlı şeylerin de Üstad tarafından hissedildiği anlaşılıyor. Ama

---

buna herkes hüsnüzanla bakmayacağından ve itiraz edebileceğinden dolayı, bu hakikati bu "**söylenmeyecek maddî mânevî zemin gürültüleriyle**" cümlesiyle ifade etmektedir.

Fakat bu gürültülü ve feryatlı olan maddi ve manevi sesler, hem tehditkarane hem de tesellidarane olduğu anlaşılmaktadır. Evet bu olayın, ehl-i imanın küfür ve isyandan gelen ağırlığa karşılık teselli ve manevi yardım istemelerine tevafuk etmesi çok manidardır. Aynı şekilde ehl-i küfrün isyanına karşı onlara da bu seslerde şöyle hiddetli dersler vardır: "**Kâinat bu gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz?**"

Evet Regaib ve Mi'raç geceleri gibi şair-i islamiyeye semavat bir hoş amedi gibi hürmetini gösterip alkışlarken, zerre miktar akli ve iz'anı olanların, bunun bir inayet ve merhamet olduğunu ve tesadüfün buna karışamayacağını anlaması gerekir.

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-I, 19. Mektup.](#)